

Etiketten en indicaties

Sinds sommige homeopathische middelen met een officieel geregistreerde en toegestane indicatie mogen worden verkocht als er op het etiket van deze middelen staat vermeld, dat 'de werkzaamheid ervan door het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen (CBG) niet met wetenschappelijke criteria is beoordeeld'. Net als tien jaar geleden toen een Alkmaarse homeopathiefabrikant in een rechtszaak tegen de VtdK eiste dat deze zich nooit meer negatief over de homeopathie zou mogen uitlaten – een eis die door de rechter werd afgewezen – is het opnieuw dit bedrijf dat het leed der homeopathische wereld op zijn schouders nam. Volgens VSM-advocaat L. van Eyck van Heslinga zou de consument door die verplichte tekst wel eens kunnen denken dat het middel niet werkt. Hoe bedenkt zo'n man dat? Van Eyck deed zijn gedurfde uitspraak tijdens een hoger beroep bij de Raad van State op 28 september 2004 te Den Haag. Het bedrijf had eerder in zijn verzet tegen deze verplichting gelijk gekregen van de Alkmaarse bestuursrechter. Het CBG ging tegen die uitspraak in hoger beroep bij de Raad van State omdat het van mening is dat de waarschuwing in kwestie te vergelijken is met andere waarschuwingen zoals die voor beïnvloeding van de rijvaardigheid. Deze zijn ook toegestaan. Uitspraak volgt over enkele weken.

Op 10 november 2004 deed de Raad van State uitspraak in dit hoger beroep tegen de uitspraak van de Alkmaarse bestuursrechter, dat lid 6 van artikel 6 van het Nederlandse Besluit homeopathische farmaceutisch producten (Bhpf) strijdig is met artikel 54, paragraaf g. van de Europese Richtlijn 2001/83/EG. In het Nederlandse artikel uit de Bfhp stond de bovengenoemde etiketteringseis voor de met een toegestane indicatie geregistreerde homeopathica. De Raad van State oordeelde nu dat deze regel in strijd is met de Europese richtlijn. VSM triomfeert en deelde mee van de Nederlandse staat miljoenen Euro's te gaan claimen als compensatie voor de gemaakte opschriften.

De Vereniging tegen de Kwakzalverij heeft zich altijd uitgesproken tegen het registreren van homeopathica door het CBG. Ook binnen het CBG bestond daarover destijds grote verdeeldheid. Nu de 'schaamlap' van de etiketteringseis ook nog wegvalt zou het CBG deze oneigenlijke taak moeten afstoten op straffe van het verliezen van haar geloofwaardigheid. Het CBG stelde in een eerste reactie dat men zich

zou beraden over de nieuwe situatie en in overleg zou treden met VWS. Uw bestuur heeft er in een ongevroegd advies aan het CBG op aangedrongen deze taak nu af te stoten. Zij heeft de reputatie van het CBG waar men zelfs homeopaten in dienst nam voor deze functie reeds te lang ondergraven. Het toestaan van indicaties staat ook op gespannen voet met de Europese regelgeving en is al helemaal niet te rijmen met de hyperindividuele benadering die de kern van de homeopathische geneesmiddelleer vormt. Het was de schaamteloos commerciële aandrang van NEHOMA, die de wetgever destijds deze mogelijkheid in de wet deed doen opnemen.

Voor de Nederlandse gezondheidszorg en vooral voor hen die rationele farmacotherapie voorstaan en een goed voorgelichte burger wensen, betekende de uitspraak van de Raad van State intussen een zwarte dag. ●

Dr. A.L.Terneer

Briefschrijvers

De gepensioneerde Hugo Verbrugh en de op het Drentse platteland woonachtige Aakster doen tegenwoordig niet veel meer van zich horen, maar als het op ingezonden brieven aankomt waarin de alternatieve geneeskunde moet worden verdedigd, dan zijn er thans nieuwe scribenten die de fakkel hebben overgenomen. De koninklijk onderscheiden Bredase homeopaat Lex Rutten kwam in het vorige *NTtdK* reeds ter sprake en het wordt tijd om aan hen die *Medisch Contact* niet lezen een nieuw duo voor te stellen: drs. David J. Kopsky en prof. dr. Jan M. Keppel Hesselink, artsen, resp. secretaris en voorzitter Stichting voor Onderzoek op het gebied van Complementaire Behandelwijzen (IOCOB). Met deze mondvolligen zij hun brieven te ondertekenen. Ze werpen zich vooral op als verdedigers der acupunctuur en zij leggen zich in hun praktijk in Duin en Bosch vooral toe op de 'transpersoonlijke neuro-acupunctuur'. Hun beweringen op dit punt zijn steeds veel te optimistisch en werden bijv. inzake de vermeende werkzaamheid bij de tennisarm (*MC*, 2004:1424) op precieze wijze weerlegd door de huisarts Weisscher (*MC*, 2004:1812-3). Wie zijn eigenlijk deze twee artsen? Via het BIG register viel te vernemen dat zij beiden slechts basis-arts zijn. Keppel deed volgens de website (www.ores.nl) van de praktijk een aantal jaren neurologie en vertrok

toen naar Duitsland. In werkelijkheid werd hij in Utrecht uit de specialistenopleiding verwijderd! Hij is thans als hoogleraar moleculaire farmacologie verbonden aan de Witten/Herdecke universiteit, overigens niet aan de medische faculteit.

J.M. Keppel Hesselink

Hij noemt zich moleculair farmacoloog, bioloog en acupuncturist en is gespecialiseerd in tropische sjamanistische planten en smart drugs. Zijn universiteit is er een met een antroposofische signatuur. In Duitsland, daar kan dat.

Van de jongere Kopsky is minder bekend, behalve het feit dat hij uitstekend Nederlands spreekt en dus niet van allochtone herkomst is. Tijdens een radiodebatje dat hij recent met Renckens had verdedigde hij de 2500 jaar oude acupunctuur met het juist die week in het BMJ gepubliceerde Spaanse onderzoek naar acupunctuur bij de versleten knie.

Recent liet ook Maas, geridderd homeopaat, voormalig VU-privaatdocent en trotse bezetter van de 14de plaats in de Toptwintig van de vorige Eeuw, weer van zich horen. Hij becommentarieerde een artikel waarin de geringe waarde van amandelen knippen bij kinderen was aangetoond door Utrechtse KNO-artsen. Maas (MC, 2004:1672) had bij zijn patiëntjes nooit amandelen laten verwijderen en met homeopathie ging dat ook prima. Ons bestuurslid Van der Smagt herinnerde er in MC, 2004:1813 aan dat Maas dat ook al in het Leerboek

Homeopathie had beschreven. Bij een vrouw met tonsillitis (ernstige keelontsteking, red.) schreef hij *Mercurius solubilis* D6 voor waarna het beeld verergerde. Maas meende dat hij een 'Erstverschlimmerung' bewerkstelligde en was optimistisch. In feite observeerde hij het natuurlijk beloop van zo'n infectie, aldus Van der Smagt. De vrouw ontwikkelde zelfs een abces ter plaatse, een buitengewoon pijnlijke en niet ongevaarlijke aangelegenheid. Gelukkig brak het abces spontaan door, zoals veel abscessen en genas de vrouw geleidelijk. Van der Smagt vroeg zich af wat de vrouw van dit beloop had gevonden: Maas vermeldde dat helaas niet.

In MC, 2004, 1672-3 stond ook een brief van Rotterdamse gynaecoloog Van der Lugt, die in ons blad eens werd bestempeld als begiftigd met een premorbide kwakzalversaanleg (AtdK, juli 2002:1-6). Hij pleitte nu voor toelaten van de alternatieve artsenclubs tot de KNMG en wil de zieke mens breder zien dan als een voorwerp van de reductionistische geneeskunde. 'Kwakzalvers vinden we overal, niet in de laatste plaats in de reguliere geneeskunde', aldus de man die actief is in de Stichting MAIA en o.a. samen met Dankmeijer de conferentie *The Hospital as a Temple* organiseerde. Hij nam ook geld aan van het malafide kwakfonds NFK om - samen met o.a. het blad *Ode* - in april 2002 te Rotterdam een conferentie 'Leven met kanker' te organiseren waarin een keur aan warhoofden en andere spirituele kankergenezers aan het woord kwamen. 'Happy heengaan' noemde Margreet Fogteloo het verslag dat zij erover in *De Groene* schreef. 1